राजप्रष्ठः प्रतिष्ठां स रक्षितुं चिरसंचितां ।
सङ्कटे क्वापि दहनं प्राविक्षदिति केचन ॥ ३६८ ॥
केषांचित् तु मते भूभृद्वीयस्युत्तरापथे ।
सोऽमर्त्यसुलभां भूमिं प्रविष्टः कटकान्वितः ॥ ३६९ ॥
अत्यद्भुतानि कृत्यानि श्रुतान्यस्य यथा किल ।
विपत्तिरपि भूभर्तुस्तथैवात्यद्भुता श्रुता ॥ ३७० ॥
यातोऽस्तं द्युमणिः पयोधिसलिलं कैश्चित् प्रविष्टोऽपरैः
संप्राप्तो दहनं गतः किल परैर्लोकान्तरं कीर्त्यते ।
जायन्ते महतामहो निरुपमप्रस्थानहेवाकिनां
निःसामान्यमहत्त्वयोगपिशुना वार्त्ता विपत्तावपि ॥ ३७१ ॥
ततः कुवलयापीडो भेजे कुवलयेशतां ।
जातः कमलदेव्यां यः श्रीमान् शक्र इवादितेः ॥ ३७२ ॥
त्यागेन चक्रे विशदां योऽनुरक्तां नृपश्रियं ।
महोरगस्त्वचमिव स्वभावमलिनामपि ॥ ३७३ ॥
भ्रात्रा तुल्यप्रभावेण कञ्चित् कालं हतप्रभः ।
स हुताशोष्मणाक्रान्तः प्रदीप इव नारुचत् ॥ ३७४ ॥
भृङ्गैरिवानुगैर्दानलोभात् पर्यायवृत्तिभिः ।
श्रीर्दुस्थाभूत् तयोरन्तर्मत्तिभकठयोरिव ॥ ३७५ ॥
अथोभयधनादायि भृत्यचक्रिकया समं ।